

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget er et led i regeringens forslag om en gennemgribende omlægning af skattesystemet. Der henvises til bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre skattelove (Skatteomlægning).

Vedrørende de grønne afgifter under ét henvises til bemærkningerne til ændringsforslaget vedr. lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Det foreslås gradvist at forhøje afgiften af elektricitet således, at elafgiften tilnærmes afgiften af olie og gas omregnet efter energiindhold.

Elafgiften vedrører husholdningerne og ikke momsregistrerede erhverv, idet stort set alle momsregistrerede virksomheder har mulighed for at få afgiften godtgjort.

Energiafgifterne på de vigtigste brændsler udgør:

		kr./GJ
Fyringsolie	149 øre/l	41,5
Fuelolie	166 øre/kg	40,9
Kul	690 kr./ton	27,7
Elektricitet*)	27 øre/kWh	27,0
Elvarme*)	23,5 øre/kWh	23,5

*) Omregnet til bruttoenergiindholdet i de brændsler, der bruges til fremstilling af elektricitet.

Ud over energiafgifterne opkræves CO₂-afgift.

Den samlede forhøjelse af elafgiften vil i 1994-1998 udgøre følgende:

	Elvarme øre/kWh	Anden el øre/kWh
1994	3	3
1995	6	6
1996	9	9
1997	13	13
1998	16	19

Efter forhøjelserne vil elafgiften i alt udgøre 46 øre pr. kWh dog 39,5 øre/kWh for elvarme. Omregnet til afgift af bruttoenergiindholdet vil afgiften ved den

nuværende virkningsgrad udgøre henholdsvis 46 kr./GJ og 39,5 kr./GJ. Elafgiften for elvarme vil heretter stort set svare til afgiften af andre energiformer, der anvendes til opvarmning, jf. det samtidigt fremsatte lovforslag om forhøjelse af kulafgiften. Det er antaget, at virkningsgraden ved elfremstilling fortsat vil være stigende.

Den nuværende meget betydelige forskel mellem afgifterne af olie og gas i forhold til kul og el opstod i forbindelse med afgiftsforhøjelserne i 1986. Disse afgiftsforhøjelser udlignede prisfaldene for de forskellige energivarer. Da oliepriserne faldt væsentlig mere end kulpriserne, blev olieafgiften forhøjet tilsvarende mere.

Den nuværende afgiftsforskel er således historisk betinget og ikke hensigtsmæssig.

Opfyldelsen af regeringens miljøforudsætninger forudsætter, at der tages nye initiativer. Især vækker udviklingen i elektricitetsforbruget bekymring. Hovedparten af elproduktionen i Danmark er baseret på anvendelse af kul, der belaster miljøet ved udledning af CO₂ og på anden måde. En forhøjelse af elafgiften vil øge incitamentet til at bruge mindre elektricitet og anskaffe mere økonomiske apparater i husholdningerne mv. Afgiftsforhøjelsen vil således gøre det lettere at opfylde regeringens miljømål.

Forhøjelsen af elafgiften vil medføre forhøjelse af elektricitetspriserne med ca. 4 pct. i 1994 stigende til i alt godt 20 pct. i 1998.

For en husholdning i enfamilieshus med et elforbrug på 3.500 kWh vil udgifterne til elektricitet stige med henved 125 kr. i 1994 stigende til ca. 825 kr. i 1998.

Elafgiften tenderer mod at belaste husholdninger med mindre indtægter forholdsvis meget. Der er taget højde herfor ved de forslag til ændringer af skattesatserne, der samtidigt fremsættes.

Ud over forhøjelse af elafgiften foreslås det, at elektricitet til drift af rutebiler kan godtgøres på linie med afgiftsgodtgørelsen til den kollektive trafik i øvrigt.

Det foreslås endvidere, ligesom det tidligere er sket i de øvrige punktafgiftslove, at kredittiden for indbetaling af afgiften nedsættes med 15 dage, såle-